

opusdei.org

Knjiga Johna Allena o Opus Dei

Marc Carroggio, ki je v Rimu zadolžen za odnose Opus Dei z novinarji iz različnih držav, govori o knjigi, ki jo je objavil John L. Allen: "Opus Dei: objektiven pogled na mite in resničnost o najbolj kontroverzni sili v katoliški Cerkvi". Intervju je objavila tiskovna agencija ZENIT.

15. Jan. 2006

Marc Carroggio, ki je v Rimu zadolžen za odnose Opus Dei z

novinarji iz različnih držav pravi, da je zadovoljen s knjigo, ki jo je pred kratkim objavil John Allen, "Opus Dei: objektivni pogled na mite in resničnost o najbolj kontroverzni sili v katoliški Cerkvi (Opus Dei: An Objective Look Behind the Myths and Reality of the Most Controversial Force in the Catholic Church)". Knjiga je bila do sedaj izdana v angleškem, portugalskem in korejskem jeziku.

Carroggio je ZENIT-u povedal, da je to po njegovem mnenju prvo delo, ki racionalno in brez nepotrebnih emocij primerja resničnost z miti, ki spremljajo "Delo", kot Opus Dei imenujejo njegovi člani. "Avtor odlično razume naravo Opus Dei," pravi Carroggio.

V: Gotovo ste zadovoljni, saj knjiga odgovarja na veliko vprašanj o Opus Dei.

Carroggio: V času, ko je John Allen pisal knjigo, sem delal v rimskem

informacijskem uradu. Lahko rečem, da sem s knjigo zadovoljen, še posebno z raziskovalno metodo, ki jo je avtor uporabil pri delu.

Allen je namreč porabil na stotine ur, da je zbral informacije in poglede najrazličnejših ljudi. Vse to je pravilno in sistematično zložil v kontekst.

Prisluhnil je obema stranema in bil spoštljiv. Končno, bralcu pušča, da si sam oblikuje zaključke. To so dobrodošle kvalitete tovrstnih knjig. Materija, s katero se ukvarja, ne dopušča namreč zlahka dialoga ali neemocionalne razprave.

Vsakaršen poskus odprave stereotipov je pozitiven. Ne maram primerjav, pa vendar bi rad poudaril, da avtor "Da Vincijeve šifre" ni nikoli obiskal centra Opus Dei in, kolikor jaz vem, nikoli ni govoril s katerim od njegovih članov. Slika Opus Dei, ki jo

je tako predstavil v romanu, je plod njegove domišljije.

Mislím, da knjiga Johna Allena lahko pomaga vsem tístim bralcem "Da Vincíjeve šífre", ki ne poznajo Opus Dei iz prve roke, razumeti, da nismo niti angeli niti demoni. Smo človeška bitja iz mesa in krvi, ki se včasih motijo in imajo včasih tudi prav, ki imajo svoje napake ampak si hkrati želijo tudi navdušeno slediti idealom.

V: Avtor pravi, da je imel dostop do dokumentov, ki niso na voljo javnosti. Veliko časa je prebil v centrih numerarijev, opravil intervjuje s številnimi člani Dela in nekako začutil, kaj pomeni "biti v Opus Dei". Kaj še po vašem mnenju potrebuje, da bo bolje razumel Opus Dei?

Carroggio: Mislím da avtor dobro razume Opus Dei: naravo njegovega sporočila, razloge za stvari in dejanja, ki jih vzpodbuja pri ljudeh,

način življenja članov, naše ideale in tudi področje, kjer nismo dovolj uspešni.

Knjiga je napisana v žurnalističnem slogu, ni neka teološka disertacija ali razprava o zgodovini Cerkve. Njen pristop je sociološki, čeprav ima istočasno tudi posluh za duhovno razsežnost stvari.

Allen sam pravi, da njegov namen ni posredovanje celovitega poročila o Opus Dei ampak bolj primerjava mitov z resničnostjo. Posledica tega je, da je veliko prostora v knjigi namenjenega stvarim, ki so drugotnega pomena v življenju Opus Dei, so pa pritegnile veliko medijske javne pozornosti, še zlasti v ZDA.

Tako bi npr. lahko bilo več govora o duhovnem izkustvu pripadnosti Opus Dei in notranjim vzgibom, ki vodijo ljudi do tega, da si izberejo takšno pot iskanja svetosti v vsakdanjih življenjskih okoliščinah.

To bi seveda pomenilo obsežen vpogled v osebno zavedanje posameznikovega krščanskega poklica in njegove želje slediti Jezusu Kristusu v delu, družini in vsakdanjem življenju. Za cerkveno institucijo so osebna in eksistencialna vprašanja veliko bolj pomembna, kot organizacijske sheme ali podoba v javnosti.

V: Kot del raziskave je John Allen dal možnost spregovoriti tudi nekdanjim članom Opus Dei. Ali se vam zdi, da jim je namenil preveč prostora?

Carroggio: Knjiga je novinarsko poročilo, ne filozofska refleksija o vprašanih načel. Je rezultat velikega števila intervjujev z ljudmi v najrazličnejših situacijah.

Naloga avtorja je, da na primeren način uravnoteži uporabo virov. Spoštujem Allenovo odločitev na tem

področju, ker se mi zdi popolnoma legitimna.

Osebnostno se mi zdi, da dobro pojasnjuje, v čem se tovrstne kritike razlikujejo od tistih, ki so plod fantazijskih avtorjev, če se smem tako izraziti. Lahko je dokazati, da Opus Dei ni v zakulisju nelegalnih operacij in zarot, ki mu jih pogosto pripisujejo.

Drugače je seveda, ko imamo opravka z osebo, ki ima negativno izkušnjo. Ne moreš preprosto zanikati rane, bolečine ali slabih spominov. To ni preprosto vprašanje laži in resnice.

Ko opazimo, da ima nekdo negativno izkušnjo, mu moramo izkazati spoštovanje, deliti bolečino, čeprav morda s to osebo ne delimo istega pogleda na naravo dogodkov.

Dejstvo je, da člani Opus Dei živijo svojo vdanost Bogu s polno svobodo

in njihova odločitev jim pomaga najti srečo, vsaj tisto relativno srečo, ki jo je mogoče najti na tem svetu.

Tako je večina tistih, ki pridejo v centre Opus Dei, vse življenje hvaležna Delu za to. Ni pa vedno tako in prav je, da knjiga osvetljuje tudi tovrstne primere, ki se meni osebno sicer zdijo redki.

Ko je Allen o tem spraševal prelata, mu je škof Javier Echevarría dejal, da vse tiste, ki čutijo, da niso bili pravilno obravnavani, z vsem srcem prosimo odpuščanja. Najbrž lahko razumete, da nimam temu kaj dodati.

V: Bi radi, da izide tudi drugi del te knjige?

Carroggio: Vsaka knjiga je po svoje unikatna in v tem, se mi zdi, leži njena moč. Čeprav knjiga Johna Allena ni v celoti namenjena kontroverznostim, ki se pojavljajo v

javnosti, je zagotovo njen poudarek na vprašanjih in temah, o katerih se veliko govori.

Zdi se mi, da tovrstna vprašanja spoštljivo obravnava in bolj kot strankarski pogled ali ideološko razlago, podaja njihovo zanesljivo in objektivno informacijo.

Še več, trudi se povzeti nekaj glavnih značilnosti Opus Dei, kot je npr. božje otroštvo, svoboda, posvečevanje dela in običajnega življenja itd.

Želim si, da bi naslednja knjiga razvila ta del, v žurnalističnem slogu.

Takšna knjiga bi na svež način opisovala izkušnjo krščanskega življenja v vrvežu sveta. Govorila bi, kako vera in molitev pomagata pri vsakdanjem življenju, tudi v težkih trenutkih, v bolezni, brezposelnosti, ob smrti ljubljene osebe. Snovi je veliko.

pdf | document generated
automatically from [https://opusdei.org/
sl-si/article/knjiga-johna-allena-o-opus-
dei/](https://opusdei.org/sl-si/article/knjiga-johna-allena-o-opus-dei/) (1. Apr. 2026)